

OBRAZ PRAVICOVÉHO EXTREMISMU V ČESKÝCH MÉDIÍCH

newton media

Nadace
OPEN SOCIETY FUND PRAHA

Pravicový extremismus či radikalismus, krajní pravice. Ačkoliv z odborného hlediska se o přesném významu těchto pojmů již dlouho vedou diskuse, téměř každý si pod nimi dovede alespoň něco konkrétního představit – zpravidla nějakou skupinu či jednotlivce, dílčí událost, nebo dokonce čin. Zároveň však většina z nás nemá s těmito praktickými projevy a důsledky pravicového extremismu bezprostřední prožitou zkušenost. Nezastupitelnou roli při vytváření našich představ a obrazů o něm tak hrají média. Média mají důležitou roli při formování celospolečenského povědomí – odporu nebo naopak sympatií – vůči jedincům a skupinám, jež jsou jeho původci a šířitelé. Dokáží-li média srozumitelným způsobem předat zkušenost těch, kdo se s pravicovým extremismem setkali na vlastní kůži, a s pomocí expertů ji vysvětlit těm, kteří se s ní ještě sami nesetkali, mohou plnit společenskou funkci pomocníka při vypořádávání se s tímto nebezpečím. Přinášejí-li média pouze nic nevysvětlující, na první pohled nezúčastněné zpravodajství o akcích krajní pravice, mohou naopak v této své společenské funkci nevědomky selhávat. Samostatným a u nás naštěstí výjimečným případem jsou pak situace, kdy média sama extremistické názory a myšlenky vědomě šíří.

Význam médií v souvislosti s extremismem ještě roste v situacích, kdy se tyto ideologie a jejich příznivci aktivizují. A právě to se v uplynulých letech dělo v České republice v souvislosti s volbami, v nichž se o podíl na politické moci na různé úrovni ucházelo i několik krajně pravicových politických subjektů, v souvislosti s hospodářskou krizí, nezaměstnaností, dlouhodobě neřešenými problémy např. v soužití mezi většinovou společností a romskou menšinou. Právě to jsou, jak známo, situace a témata, které nejlépe přitahují extrémní a populistické názorové proudy v naší společnosti.

Cílem analýzy, o níž pojednává následující text, bylo nejen zmapovat celkovou publicitu pravicového extremismu v českých médiích od poloviny roku 2008 do konce března 2010, ale také ukázat, jak média v této složité době o pravicovém extremismu informovala. Zda spíše, byť nezáměrně, přispívala k šíření jeho myšlenek, k vytváření jeho pozitivního obrazu ve společnosti, nebo zda se k němu sama stavěla kriticky nebo dokonce přímo odsuzovala jeho projevy, a posilovala tak jeho negativní obraz.

Smyslem zde předkládané brožury je pak na jedné straně zprostředkovat různým zainteresovaným skupinám – novinářské obci, neziskovým organizacím, odborné veřejnosti – výsledky této analýzy, na druhé však také otevřít diskusi nad nejdůležitějšími závěry a možnými doporučeními, které publikace rovněž nabízí. A sice, jak dále při informování o aktivitách extrémní pravice co nejlépe postupovat.

ÚVOD

Tento text vychází z výsledků rozsáhlé mediální analýzy, kterou zpracovala společnost NEWTON Media s podporou Nadace Open Society Fund Praha v období od března do července 2010. Cílem analýzy bylo zmapovat publicitu krajně pravicových politických uskupení a událostí souvisejících s pravicovým extremismem v České republice v období od 1. července 2008 do 31. března 2010. Toto časové rozpětí nebylo vybráno náhodně. Během něj došlo ke značné aktivizaci české krajní pravice s cílem dosáhnout úspěchu v několika volbách (krajských, evropských, parlamentních). Projevilo se to především nárůstem frekvence akcí, demonstrací a pochodů krajní pravice a značným mediálním rozruchem, který kolem nich jejich organizátoři vytvářeli. Zároveň v této době došlo k několika brutálním projevům násilí ze strany příznivců extrémní pravice, z nichž nejmarkantnější byl útok zápalnými lahvemi na dům obývaný romskou rodinou v severomoravském Vítkově, při němž byla vážně popálena dvouletá holčička. V druhé polovině sledovaného období se již projevila také reakce na rostoucí aktivitu extrémní pravice, ať už v podobě razantnějšího postupu vlády, justice a místních samospráv vůči jejím projevům, jehož vrcholem byl úspěšný vládní návrh zakázat Dělnickou stranu, nebo sílící aktivity ze strany neziskových organizací.

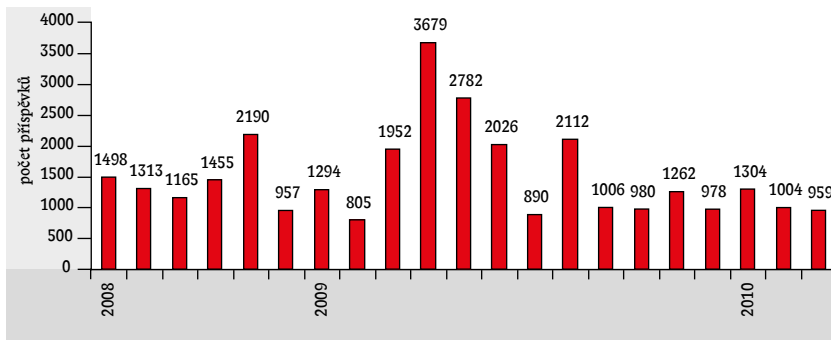
Analýza obsáhla celkem více než 31 tisíc příspěvků, ve kterých se objevilo některé z klíčových slov souvisejících s pravicovým extremismem v České republice. Tato klíčová slova zahrnovala jak pojmy označující celou zkoumanou problematiku (pravicový extremismus, radikalismus, neonacismus apod.), tak i jména hlavních subjektů a představitelů krajní pravice, a rovněž označení používaná pro aktivity, kterými se příznivci extremismu z pohledu médií projevují navenek (pochody, demonstrace, koncerty, hajlování, žhářství apod.) a další relevantní pojmy, to vše ve vzájemných kombinacích.

Do analýzy byly zahrnuty celostátní a regionální tištěná média, dále televizní a rozhlasové pořady, jež jsou monitorovány společností NEWTON Media, z internetových zdrojů byl důraz položen na velké zpravodajské weby zaměřené na co nejširší okruh čtenářů.

VÝSLEDKY ANALÝZY

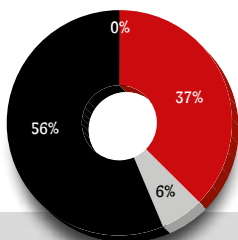
VÝVOJ MEDIALIZACE PRAVICOVÉHO EXTREMISMU

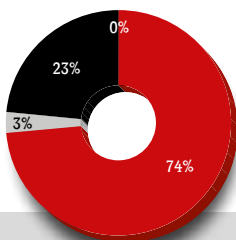
Graf znázorňuje vývoj publicity pravicového extremismu v jednotlivých měsících sledovaného období.

Publicita pravicového extremismu měla do poloviny roku 2009 vzestupný charakter, přičemž vrcholu dosáhla v druhém čtvrtletí roku 2009 (8 487 příspěvků), a to především v souvislosti se žhářským útokem v severomoravském Vítkově. Hlavně tato událost a její dozvuky byly důvodem toho, že i po zbytek sledovaného období publicita extremismu klesala jen velmi pozvolna.

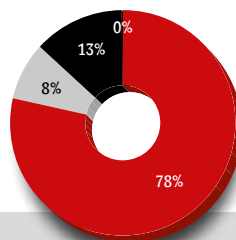
● negativní ● nejednoznačné ● neutrální ● pozitivní

1. 7. 2008 — 31. 3. 2009

1. 4. 2009 — 31. 12. 2009

1. 1. 2010 — 31. 3. 2010

Graf zobrazuje poměr zastoupení hodnotově zabarvených příspěvků v medializaci pravicového extremismu v jednotlivých částech sledovaného období.

Zároveň postupem času narůstal podíl negativně hodnotící medializace pravicového extremismu. Zatímco v období od 1. 7. 2008 do 31. 3. 2009 vyznívala většina publicity (56 procent) neutrálně, v období od 1. 4. 2009 do 31. 12. 2009 byl dominantní podíl negativně zabarvených příspěvků (74 procent). V prvním čtvrtletí roku 2010 tvořily negativní zprávy již 78 procent.

Období, které analýza sledovala, lze rozdělit do tří částí, přičemž v každé se mediální obraz pravicového extremismu vyvíjel poněkud odlišně. Měnil se především počet příspěvků, jejich tematický kontext a také hodnotící vyznění příspěvků vůči pravicovému extremismu. Do první specifické části lze zahrnout období od července 2008 do března 2009. Charakteristický pro něj byl velký počet příspěvků, které informovaly o nejrůznějších akcích, pochodech a demonstracích pořádaných členy a sympatizanty uskupení krajní pravice. Vrcholem publicity v tomto období byl listopad 2008. V tomto měsíci, konkrétně 17. 11. 2008, se uskutečnila patrně nejradikálnější demonstrace příznivců Dělnické strany (DS) v severočeském Litvínově. Akce, po níž následoval pochod extremistů na sídliště Janov, o kterém pro jeho násilný charakter média psala jako o „pokusu o pogrom na janovské Romy“. Tuto událost reflektovalo celkem 2 140 příspěvků. Akce kolem litvínovského sídliště Janov byly celkově velmi sledovanými událostmi uvedeného období. Zmíněnému násilnému pochodu předcházela ještě jiná akce zorganizovaná Dělnickou stranou, při níž Janovem procházely tzv. ochranné sbory, proti nimž se postavily skupinky místních obyvatel. A konečně, třetí událostí související s Janovem, o níž média hojně zpravovala, byla další akce DS a jejich ochranných sborů v této lokalitě, která se odehrála 24. 1. 2009. První části sledovaného období tak dominovala publicita akcí, které inicioval, svolával a organizoval některý subjekt extrémní pravice, nejčastěji Dělnická strana, Národní strana nebo Autonomní nacionalisté, či okruh sympatizantů těchto uskupení. Kromě Litvínova se zmíněné akce konaly také v Plzni, Brně, Hradci Králové, Přerově, Krupce a na mnoha dalších místech ČR.

Událostí, která nejvíce přitáhla pozornost médií v druhé části období zachyceného analýzou, byl žhářský útok na dům obývaný Romy ve Vítkově. Tomu bylo věnováno 5 229 zpráv, což znamená, že o tomto tématu pojednával celkově téměř každý šestý příspěvek zahrnutý do analýzy. Ačkoli frekvence akcí, pochodů a demonstrací pořádaných Dělnickou stranou, Národní stranou a dalšími subjekty, z nichž největší akcí byl pochod uspořádaný Autonomními nacionalisty v dubnu 2009 v Ústí nad Labem, se nezmenšovala, postupem času se stávala pro média stále vyhledávanějším tématem také krimina-

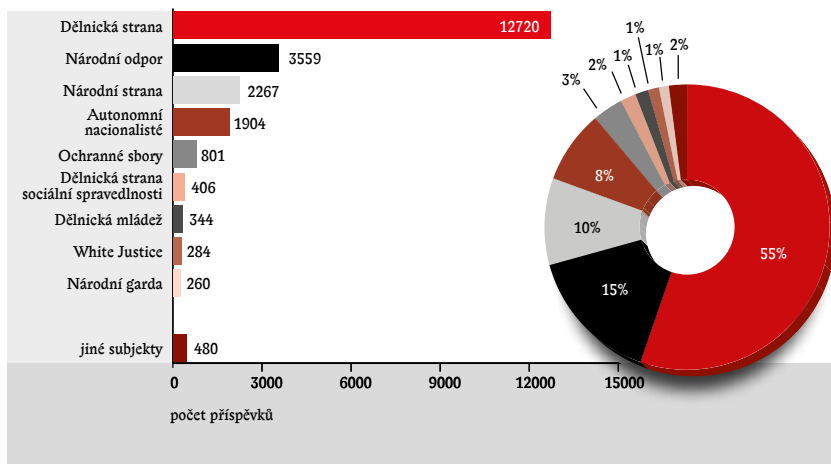
lita příznivců krajní pravice a s ní související otázky. To se projevilo také zvyšujícím se podílem negativně zabarvených zpráv.

Média informovala nejen o samotném útoku žhářů ve Vítkově, ale podrobně také o zdravotním stavu obětí, jejich bytové situaci a o amnestii, kterou udělil prezident republiky otci těžce zraněné Natálky. Za největší měsíční publicitou „kauzy Vítkov“ pak stály zprávy o dopadení žhářů v srpnu 2009. Od momentu, kdy byli dopadeni čtyři podezřelí z útoku, se také v médiích začalo objevovat čím dál více výroků celostátních politiků odsuzujících pravicový extremismus, což opět posílilo negativní tón příspěvků. K většímu počtu negativních zpráv přispěla rovněž rostoucí aktivita neziskových organizací a občanských iniciativ zaměřených proti extremismu, jako je iniciativa „V Ústí (neo)nacisty nechceme“.

A konečně, třetím klíčovým obdobím, zatím posledním, které naše analýza zmapovala, bylo první čtvrtletí roku 2010. Hlavní událostí, která se během něj odehrála, byl druhý návrh zá-kazu Dělnické strany projednáváný na přelomu ledna a února Nejvyšším správním soudem. Tento proces skončil rozsudkem, jímž NSS Dělnickou stranu rozpustil, což pro mediální obraz pravicového extremismu znamenalo velký posun. A to v tom smyslu, že sice nedošlo k tomu, že by média od tohoto okamžiku přestala o Dělnické straně, nebo dokonce o její nástupkyni – Dělnické straně sociální spravedlnosti (DSSS) – informovat, avšak mnohem častěji se začaly v příspěvcích objevovat zmínky reflektující průběh a výsledek tohoto soudního jednání. A sice, že DS je extremistická strana, že je napojena na neonacistické hnutí, že řada jejich příznivců měla či má co do činění s násilnou trestnou činností a s propagací nenávistných ideologií. Svou roli zde sehrály také velké policejní razie proti příznivcům neonacismu, které se uskutečnily od června 2009, a o nichž média taktéž informovala.

Shrnutí: Charakter publicity pravicového extremismu se postupně měnil s tím, jak se měnila povaha událostí s extremismem souvisejících, o nichž média převážně informovala. V době, kdy se odehrávaly „jenom“ demonstrace a pochody, vůči nimž se ozývala prostřednictvím médií nepřilíh hlásitá kritika, byl obraz extremismu spíše neutrální. Až v momentu, kdy došlo k brutálnímu násilnému činu, jakým byl žhářský útok ve Vítkově, se oficiální představitelé začali prostřednictvím médií jasněji a kritičtěji k problému extremismu vyjadřovat, a ozvaly se i další nesouhlasné názory, což zásadně ovlivnilo hodnotící tón příspěvků. Spolu s tím se proměnila i jejich tematická struktura. Začalo se více psát o kriminálních činech extremistů, o policejních zákrocích, o neonacistickém zázemí krajní pravice, v důsledku čehož došlo k posunu celkového obrazu pravicového extremismu v médiích směrem k jeho větší negativitě.

MEDIALIZACE KRAJNĚ PRAVICOVÝCH SUBJEKTŮ

Z levého grafu je patrný počet zmínek o jednotlivých subjektech krajní pravice, z pravého grafu jejich podíl na souhrnné publicitě všech těchto subjektů.

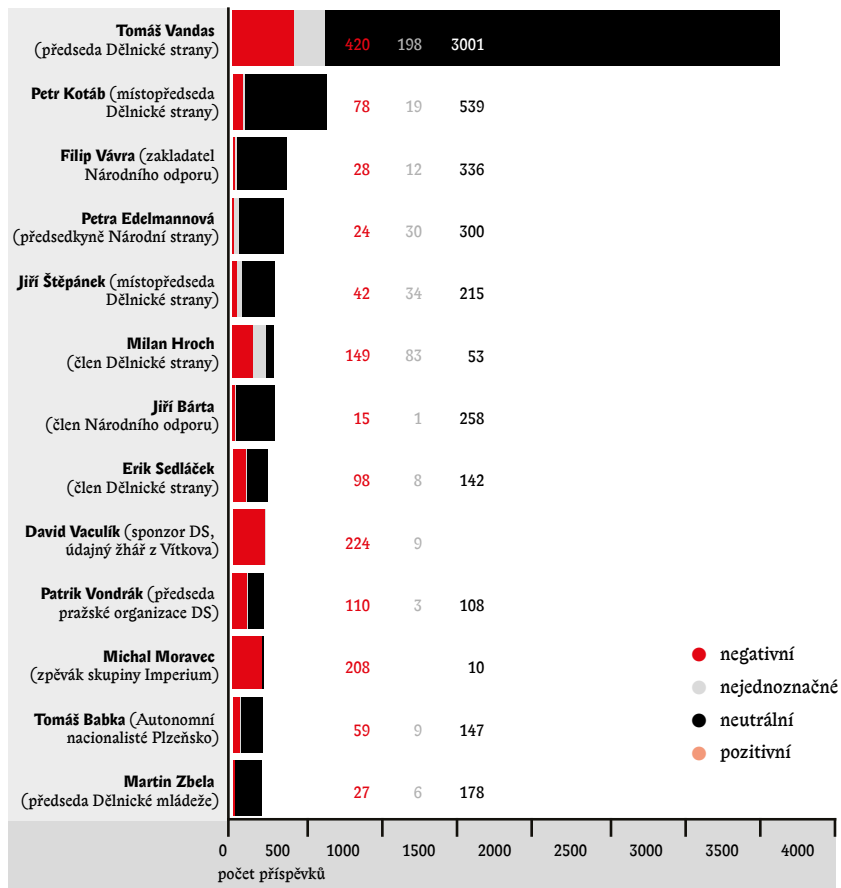
Nejvíce medializovaným subjektem extrémní pravice byla Dělnická strana, jejíž název se objevil přibližně ve dvou pětinach příspěvků. Této straně zároveň patřila více než polovina (55 procent) všech zmínek o některém z krajně pravicových uskupení.

Co se týče přítomnosti jednotlivých politických subjektů a uskupení, které je možné označit jako krajně pravicové, v médiích v průběhu celého sledovaného období jednoznačně převládala publicita jednoho jediného subjektu, a to Dělnické strany (DS). Její název se objevil dohromady v 12 720 příspěvcích, čili ve dvou pětinach všech zpráv, které byly analyzovány. Pokud zaměříme pozornost na to, jak velký podíl všech zmínek o krajně pravicových subjektech připadal na DS, zjistíme, že se jednalo o 55 %, tedy o více než polovinu z nich. S velkým odstupem za Dělnickou stranou se dařilo upoutávat zájem médií neoficiálnímu, s neonacismem spojovanému Národnímu odporu. Počet příspěvků, v nichž byl zmiňován, 3 559, však byl v porovnání s DS přibližně čtvrtinový, čemuž odpovídal i mnohem nižší podíl na celkové medializaci subjektů extrémní pravice – kolem 15 procent.

Zároveň bylo možné zaznamenat ústup ze scény u dalšího svého času velmi viditelného uskupení, Národní strany (NS). O té se nejvíce příspěvků objevilo v 2. pololetí 2008 a v 1. pololetí roku 2009, a to až do voleb do Evropského parlamentu, poté však její medializace postupně vymizela. Ke konci roku 2009 byl v médiích oznámen zánik tohoto subjektu. Také z uskupení, která měla sloužit k jakési občanské „domobraně“ a která založily nezávisle na sobě oba dva hlavní krajně pravicové politické subjekty – DS a NS, měly větší pozornost médií na své straně Ochranné sbory DS. V porovnání s Národní gardou vzniklou pod křídly NS byla jejich publicita přibližně trojnásobná.

MEDIALIZACE PŘEDSTAVITELŮ KRAJNÍ PRAVICE

Graf zobrazuje pořadí jednotlivých představitelů krajní pravice podle počtu příspěvků, které o nich média přinesla, s vyznačením hodnotícího zabarvení těchto příspěvků.

Tím, kdo nejčastěji v médiích zosobňoval pravicový extremismus a jeho aktivity, byl předseda Dělnické strany Tomáš Vandas. Většina představitelů krajně pravicových uskupení měla v médiích převážně neutrální image. Opak platil pro jedince spojené s krajní pravicí, kteří byli zmiňováni v kontextu kriminálních aktivit.

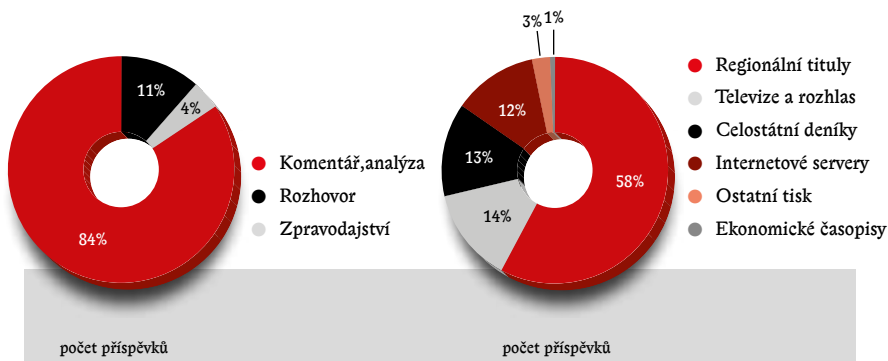
Stejně jako krajně pravicovým uskupením v médiích dominovala Dělnická strana, i mezi představiteli se nejvíce vyskytovali právě reprezentanti této strany. Jmenovitě její předseda Tomáš Vandas, jehož jméno figurovalo v 3 619 příspěvcích, tedy přibližně v každém devátém příspěvku, a další funkcionáři strany – místopředsedové (Kotáb, Štěpánek), regionální lídři, kandidáti ve volbách.

U většiny představitelů převládalo neutrální vyznění příspěvků, což potvrzovalo skutečnost, že se tito lidé snaží na veřejnosti a v médiích vystupovat jako respektovatelní političtí reprezentanti. Negativní publicita byla vyhrazena těm jednotlivcům, u nichž se objevila informace související s kriminalitou, např. o napojení na neonacistické hnutí. To byl případ nejen žhářů z Vítkova, o jejichž napojení na DS média psala, ale také funkcionářů DS typu Erika Sedláčka nebo Patrika Vondráka.

Shrnutí: Publicitě extrémně pravicových uskupení a jejich představitelů dominoval po celé období sledované analýzou jeden subjekt, a sice Dělnická strana. Tě se akcemi, které organizovala, prohlášeními adresovanými médiím i účastí ve volebních kláních nejvíce dařilo upoutat mediální pozornost. Teprve postupem času začaly médii probleskovat negativní postoje vůči tomuto uskupení, jakož i zmínky o jeho napojení na struktury neonacistického hnutí. Takto zaměřená publicita DS gradovala až v době druhého jednání o jejím zákazu před Nejvyšším správním soudem a po něm, kdy už však pomyslné otěže krajní pravice přebírala Dělnická strana sociální spravedlnosti. Poměrně překvapivým zjištěním je druhá nejvyšší pozice mezi extrémními uskupeními pro Národní odpor, který není státem oficiálně registrovaným subjektem.

ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

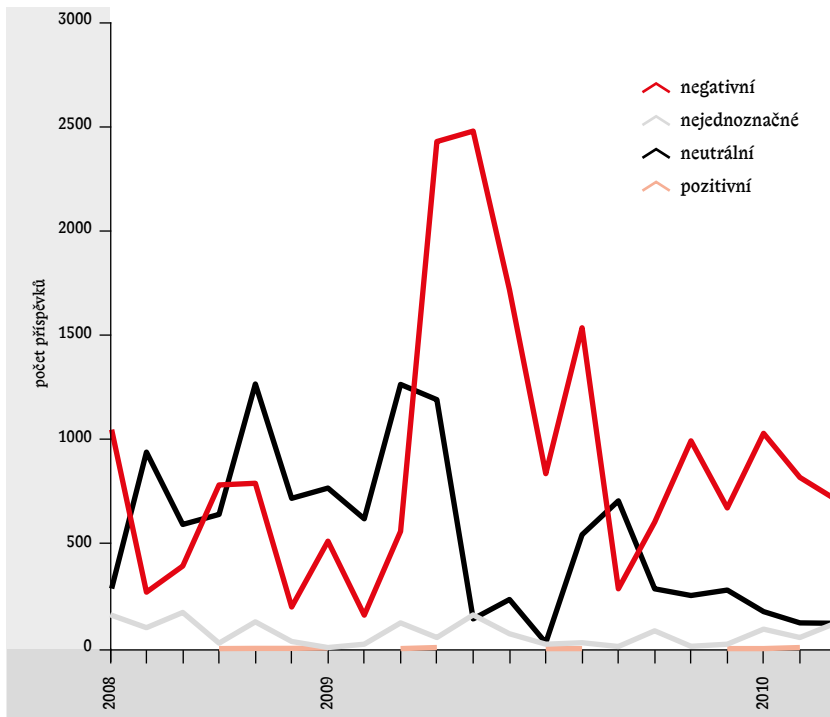

Levý graf ukazuje podíl jednotlivých typů příspěvků o pravicovém extremismu, pravý graf poměr rozložení příspěvků do skupin médií.

1.

Naprostá většina analyzovaných příspěvků o pravicovém extremismu (84 %) byla zpravodajské povahy. Tyto příspěvky ze své podstaty explicitně neobsahují a ani nemají obsahovat stanovisko jejich autorů, ale pouze informovat a zrcadlit stanoviska aktérů, jejichž hlasy v nich zaznívají. Záleží přitom na autorovi – redaktorovi, komu dá či nedá ve své zprávě či reportáži hlas, a od toho se pak zpravidla odvíjí její hodnotící zabarvení.

Doporučení: Zpráva či reportáž nejsou jedinými žánry, jimiž lze referovat o pravicovém extremismu. Texty jiných žánrů – především analýza či komentář, i když nejsou tak pohořelé, umožňují doplnit informaci pojatou zpravodajským způsobem hlubším stanoviskem pisatele či zprostředkovat názor expertů. Navíc platí, že pokud příspěvek zpravodajským, nehodnotícím způsobem reprodukuje názory či postoje protagonistů extrémní pravice, např. v souvislosti s jejich veřejným vystoupením, o kterém referuje, může to ve svém důsledku vyznít dokonce pozitivně, tedy jako propagace, přitakání těmto myšlenkám.

Graf znázorňuje vývoj zastoupení jednotlivých druhů hodnotičích zabarvení příspěvků v celkové publicitě pravicového extremismu během sledovaného období.

2.

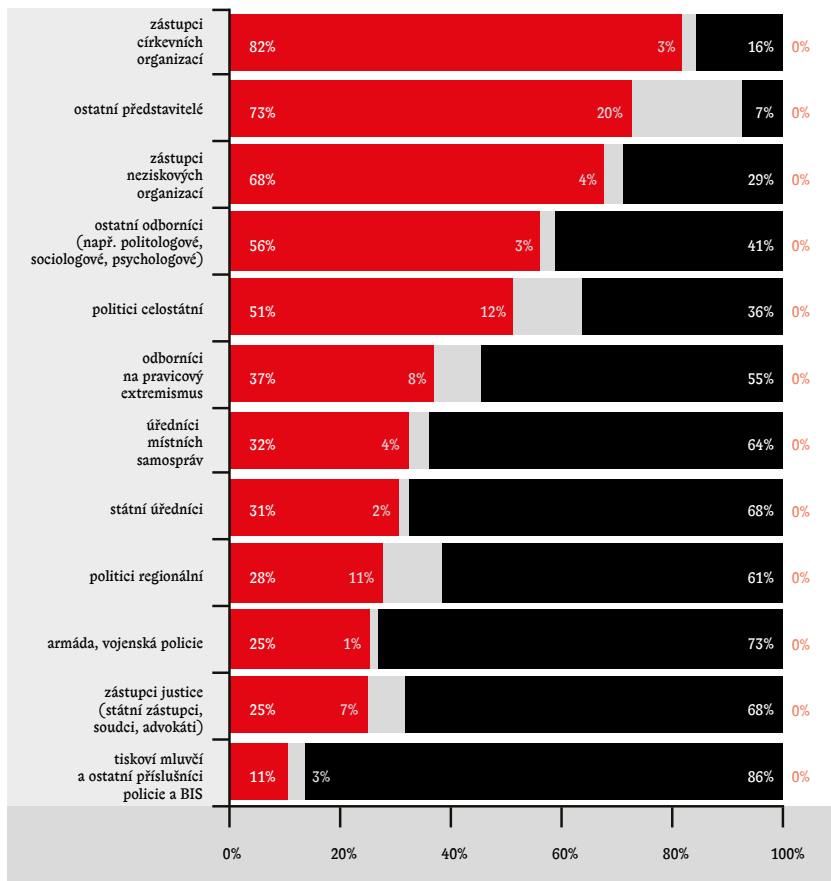
Značná část příspěvků vyzněla vůči pravicovému extremismu neutrálně. Postupně se hodnotící skladba příspěvků měnila s tím, jak se měnilo tematické zaměření příspěvků. V době, kdy převládaly zprávy o akcích, pochodech a demonstracích extremistů, v nichž nejčastěji zaznívala vyjádření mluvčích policie a představitelů radnic, měla výsledná publicita většinou neutrální ráz.

Zprávy o akcích, demonstracích a pochodech tvořily největší část publicity. Až na dalších místech žebříčku témat se umístily zprávy o snahách potírat pravicový extremismus, o kriminalitě příznivců pravicového extremismu a o obětech násilí z nenávisli.

Doporučení: Největší vliv na celkové hodnotové vyznění příspěvků měla převládající struktura témat v daném období. To znamená, že pokud by média i nadále, jako tomu bylo v první polovině sledovaného časového úseku, informovala převážně o akcích uspořádaných extremisty a tlumočila přitom pouze názory představitelů extremistů a místně zainteresovaných skupin – policie a zástupců místních samospráv, pak by nejspíše stále převládal neutrální mediální obraz pravicového extremismu. Úředníci a policisté totiž z podstaty své práce posuzují v první řadě legálnost akcí. A organizátoři a účastníci těchto akcí se záměrně pohybují na hranici zákona, s cílem nezavdat příčinu k tomu, aby akce byla ze strany místní samosprávy, potažmo policie nepovolena.

Naopak, budou-li média i v budoucnu informovat o širším spektru témat a událostí, např. o protestních aktivitách občanů proti neonacismu, o kriminalitě související s pravicovým extremismem a jejich pachatelích a o osudech obětí této kriminality, pak tato publicita s sebou ponese, jak ukázala analýza, výsledný negativní obraz krajní pravice.

ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ PLYNOUCÍ Z ANALÝZY

● negativní ● nejednoznačné ● neutrální ● pozitivní

V grafu je zachyceno pořadí jednotlivých skupin představitelů vyjadřujících se k pravicovému extremismu podle podílu negativního hodnotičního zabarvení těchto jejich vyjádření.

3.

Zatímco některé skupiny představitelů zainteresované na problematice pravicového extremismu o něm vypovídaly z titulu své profese v médiích většinou neutrálně (kromě policistů a úředníků také právníci), jiné skupiny představitelů se naopak, rovněž z titulu svého odborného profesního zaměření, o extremismu vyjadřovaly kritičtěji (volení představitelé, zástupci neziskových organizací, někteří experti z akademické sféry). Je to dané tím, že každá z těchto skupin posuzuje problematiku extremismu ze svého profesního hlediska, v rámci kterého se snaží zachovat „správný pohled“ na věc. V tomto pohledu může na straně úředníků, policistů a právníků převažovat důraz na legálnost či nelegálnost počinání krajní pravice, zatímco na druhé straně – u politiků, občanských aktivistů a akademiků – např. důraz na jeho společenskou nebezpečnost, na riziko opakování negativních historických zkušeností a podobně.

***Doporučení:** Zástupci médií mají vliv na to, komu bude dán v příspěvcích věnovaných pravicovému extremismu hlas. V zpravodajsky laděných příspěvcích o akcích, pochodech a demonstracích extrémní pravice jsou zpravidla oslovováni pouze místně příslušní úředníci a policisté. Pokud by v nich častěji promlouvali rovněž další aktéři, např. protirasisticky zaměřeni občanští aktivisté nebo akademičtí experti na pravicový extremismus, pak by celkový obraz těchto akcí v médiích nejspíše vyzníval daleko kritičtěji, než je tomu nyní. Předchozí mediální analýzy poukázaly rovněž na zajímavou skutečnost, že kritickému vyznění příspěvků může napomoci také to, když je v nich poskytnut větší prostor pro vyjádření obyvatelům lokality, v níž se akce extremistů uskutečnila. Jen menšina z nich totiž zpravidla tyto akce schvaluje.*

4.

Média věnovala značnou pozornost medializaci konkrétních představitelů pravicově extremistické scény. Například jméno předsedy DS (respektive DSSS) Tomáše Vandase se objevilo v každém devátém příspěvku. Tito představitelé, kteří byli v médiích uváděni jako zástupci některého z legálních politických subjektů (např. DS předtím, než byla soudem zrušena), byli prezentováni jako standardní účastníci politické soutěže a jejich publicita tak měla převážně neutrální, nehodnotící charakter. Tento pohled médií na představitele DS se změnil až poté, co Nejvyšší správní soud rozhodl o jejím zákazu.

Doporučení: Posuzovat osoby, které se samy sebe snaží prezentovat jako standardní politiky, kritičteji, v širším a hlubším kontextu, s ohledem na to, jaké názory hlásají. Je možné zjišťovat si informace o těchto lidech dříve, než o nich vznikne nový článek nebo než vyjde rozhovor s nimi. V dnešní době internetu je možné najít řadu informací nejen o vůdčích představitelích krajně pravicových subjektů, ale i o téměř každém jejich řadovém členovi. Není proto například problém dozvědět se, že konkrétní představitel měl v minulosti nějaký problém se zákonem. V případě protagonistů krajní pravice je tato skutečnost velmi častá.

5.

Z analýzy rovněž vyplynulo, že nejčastěji medializovanými událostmi sledovaného období byly ty, o nichž se média zmiňovala dlouhodobě. Příkladem byla demonstrace DS v Litvínově s následným pochodem na sídliště Janov, která je v médiích připomínána po celou dobu od svého konání v listopadu 2008 až do současnosti. Druhým důvodem vysoké medializace vybraných akcí bylo to, že jejich publicita měla více než jen jeden vrchol. Takovou událostí byl například žhářský útok na dům obývaný Romy ve Vítkově, o němž se vynořilo velké množství zmínek vždy, když se odehrálo nějaké další dějství tohoto případu – např. další pokrok v jeho vyšetřování, další kolo jeho soudního jednávání a podobně.

Doporučení: Také s touto skutečností lze pracovat při působení na mediální obraz pravicového extremismu. V případě událostí, jejichž medializace může být vnímána příznivci krajní pravice kladně, tedy jako propagace jejich hnutí a jeho myšlenek (to platí zejména pro nejružnější demonstrace, pochody, připomínky historických událostí a podobně) se lze snažit o to, aby publicita takových událostí byla co nejnižší, aby co nejdříve odezněla a znovu se neopakovala. Naopak u událostí, které mají, jsou-li medializovány, pro pravicový extremismus z pohledu většinové společnosti spíše negativní vyznění (to se týká zejména kriminality související s extremismem a jejich konkrétních následků – např. zranění osob, škod na majetku), je možné cíleně působit tak, aby publicita těchto událostí byla co nejvyšší a měla co nejdéle dozvuk, včetně jejich připomínání při vhodných příležitostech (např. v souvislosti s jinými událostmi obdobného charakteru).

ZPRACOVATEL ANALÝZY

NEWTON Media, a. s.
Oddělení mediálních analýz
Na Pankráci 1683/127, 140 00 – Praha 4
<http://www.newtonmedia.cz>

ZADAVATEL

Open Society Fund Praha
Seifertova 47, 130 00 – Praha 3
www.osf.cz

Plné znění analýz, z nichž čerpá tato publikace, je možné najít na adrese
<http://www.osf.cz/cz/o-nadaci/publikace/>.

© NEWTON Media a. s., 2010
Grafická úprava a sazba: >o< Mowshe

Tento text vznikl s podporou nadace Open Society Fund Praha.

